

Παραθρησκευτικές οργανώσεις: Μέσα και μέθοδοι που χρησιμοποιούν

/ [Γενικά](#)

Παραθρησκευτικές οργανώσεις

Σε παλαιότερες εποχές οι διάφορες θρησκείες και αιρέσεις είχαν μία ειλικρίνεια. Έλεγαν καθαρά τι πιστεύουν και κάθε άνθρωπος μπορούσε να διαλέξει. Σήμερα το σκηνικό έχει αλλάξει. Όλες σχεδόν φοράνε μία μάσκα. Δεν λένε ακριβώς τι πιστεύουν. Και ο τρόπος που προσυλητίζουν, τα μέσα και οι μέθοδοι που χρησιμοποιούν, είναι ύπουλα, παραπλανητικά.

Είναι παγίδες.

Έλεγε ένας οπαδός του γκουρού Μαχαράτζι: «Προς το παρόν ισχυριζόμαστε ότι διδάσκουμε και διδασκόμαστε φιλοσοφία. Είμαστε «λίγο» παράνομοι, αλλά δεν μας συμφέρει να το ομολογήσουμε επίσημα. Μόνο όταν καθιερωθεί το κίνημα του Μαχαράτζι θα εναντιωθούμε στην εκκλησία και στην πολιτεία. Τώρα είμαστε... δύο φορές χριστιανοί. Γιατί να ανοίξουμε τα χαρτιά μας σ' όλο τον κόσμο;» (Ακρόπολις 12-9-78).

Και κάποιος αξιωματούχος των μαρτύρων του Ιεχωβά, έλεγε στους κατωτέρους του: «Τον βάτραχο, και σε πολύ λίγους βαθμούς ζεστό νερό αν τον βάλετε, δεν μένει με κανένα τρόπο. Θα πεταχτεί αμέσως από το νερό και θα φύγει. Αν τον βάλετε όμως σε ψυχρό νερό και αρχίσετε έπειτα σιγά – σιγά να το ζεσταίνετε, δεν θα το πάρει καθόλου χαμπάρι και θα μείνει μέσα ώσπου να βράσει. Θα βράζει και δεν θα φεύγει!

Το νόημα είναι: Να μεταχειριζόμαστε τους νεοπροσήλυτους με τέτοιο λεπτό τρόπο, ώστε να μην μπορούν να αντιλαμβάνονται τους πραγματικούς σκοπούς μας. Γιατί (η πείρα το έχει αποδείξει), όταν καταλαβαίνουν τους σκοπούς οργάνωσης, δέν μένει με κανέναν τρόπο κανείς σ' αυτήν».

Ας δούμε και μερικές από τις μεθόδους τους.

α. Οι οργανώσεις αυτές έχουν στόχο τους νέους, οι οποίοι είναι αρκετά ευάλωτοι, λόγω ελλείψεως πείρας, λόγω ενθουσιασμού, ιδεαλισμού κ.λπ. Επίσης έχουν στόχο τους πονεμένους (άρρωστους, κατάκοιτους, πενθούντες). Όταν ο άνθρωπος βρίσκεται σε απόγνωση, γίνεται ευάλωτος.

β. Συχνά η επίθεση γίνεται με το sex. Τα κορίτσια π.χ. των οργανώσεων «ρίχνονται» σε ανύποπτα αγόρια. Προσφέρουν δήθεν την «αγάπη» τους με μοναδικό σκοπό τον προσηλυτισμό. Αλλά και μέσα στην οργάνωση συνήθως η σεξουαλική εκμετάλλευση είναι έντονη, κυρίως από τον αρχηγό.

γ. Η οικονομική αποστράγγιση: Αυτή εφαρμόζεται χωρίς εξαιρέσεις, γιατί είναι ένα από τα κυριότερα κίνητρα των αρχηγών. Αν ο οπαδός δεν έχει δικά του χρήματα για να συνεισφέρει, δουλεύει μέχρις εξαντλήσεως για να προσφέρει.

δ. Υπονόμευση οικογένειας, εκκλησίας, κοινωνίας: Αφού μπει κάποιος στην οργάνωση του συμπεριφέρονται με «αγάπη», οικειότητα, ζεστασιά. Το θύμα αισθάνεται θαυμάσια. Έπειτα αρχίζουν να τον απομονώνουν από το περιβάλλον του. Πως; Λέγοντάς του συνέχεια πως όλοι έξω από την οργάνωση είναι κακοί, είναι του διαβόλου. Σε μερικές μάλιστα οργανώσεις τα θύματα υποχρεώνονται να επαναλαμβάνουν χωρίς διακοπή τις φράσεις: «Οι γονείς μου είναι κακοί», «οι γονείς μου είναι του διαβόλου», «τους γονείς μου τους μισώ». Σιγά -σιγά αποκόβονται από συγγενείς και φίλους. Δεν έχουν πληροφόρηση. Η μόνη πληροφόρηση είναι ο αρχηγός και η οργάνωση. Και ο άνθρωπος γίνεται σκλάβος. Συνηθίζουν μάλιστα να συκοφαντούν τους ιερείς, τους γιατρούς τους επιστήμονες. Αν κανείς σπουδάζει τον υποχρεώνουν να διακόψει τις σπουδές του και να κάνει καριέρα μέσα στην οργάνωση.

ε. Αν κάποιος προσπαθήσει να ξεφύγει, η οργάνωση χρησιμοποιεί μίαν άλλη μέθοδο: Του δημιουργεί ψυχικές συγκρούσεις και ενοχές. Τον εξουθενώνει ψυχολογικά. Τον τρελαίνει για να μην φύγει. Αλλά και αν φύγει, επειδή του προξενούν μίαν άσχημη ψυχολογική κατάσταση, τον αναγκάζουν ουσιαστικά να μην μπορεί να μιλήσει και να καταγγείλει.

στ. Η πιθανή χρήση τεχνικών εξουθένωσης και υπνωτισμού: Στόχος είναι να μη λειτουργεί η κριτική σκέψη κι εύκολα ο άνθρωπος να επηρεάζεται.

ζ. Ο φόβος και η τρομοκρατία: Είναι τέτοιοι οι εξευτελισμοί και οι ταπεινώσεις, η κακομεταχείριση, οι απειλές και οι εκβιασμοί, που το θύμα ζει σ' ένα κλίμα φόβου και τρόμου. Γι' αυτό και δύσκολα μπορεί να ξεφύγει.

Πηγή: Έκδοση Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος, Ναύπλιο